

מספורי המגיד

"בומרנג"

המעגל השלישי – בעין הסערה

דרמה מדהימה עם מסר חד מאד!

נעילת השער הראשון של המעגל השלישי.

פרק י"א (ס"ג) "הופעה חד פעמית או רב פעמית?"

תקציר ענייני:

בעת שסימה לוי מתכוננת לצאת מהבית מגיעה שיחה פתאומית מהילה הבוסית שמודיעה לה לא לצאת לעבודה. היא מסבירה שהמפגש הגדול לו התכוננה קרוב לחצי שנה התבטל פתאומית ואין כל סיבה לצאת לעבודה. לבקשה של סימה לצאת ולעשות את העבודה כפי שעושה בשאר הימים כדי להחזיק את המשרד נקי, סירבה הילה. היא גם לא הסכימה לעשות חילוף עם מחר כדי שתוכל לבקר את אמה ששוכבת בבית חולים תקופה ארוכה ובשל העבודה הקשה אינה יכולה לבקר אותה בימי החול, כשהתעקשה סימה הילה התכעסה מאד ואיימה לפטר אותה אם תמשיך בהתעקשות. סימה נפגעת מאד ושלמה בעלה חושד שהסיפור אינו פשוט הוא בדעה לבדוק את העניין ומציע לסימה ללכת לעבודה בליווי.

ובאמריקה: הפרזידנט פיליפ אינו מסוגל להשלים עם ההצלחה של פסח הוא חושב להימנע מלבוא ביום כיפור כדי להביע את כעסו הגדול, אבל בניו אוחזים אחרת, הם מאמצים את הרעיון של עו"ד אורי גרינשפן להפוך את ההישג של פסח להישג של בית הכנסת וללחום בפסח בדרך אחרת כדי לא לפגוע בקהל שמשולהב על דודי. הם מודיעים לאבא שאם יתעקש ידאגו לפיטוריו מהנהלת בית הכנסת.

בערב יום כיפור מגיע מכתב לתיבת הדואר של דודי ובו מודיע הכותב האלמוני כי בית הכנסת הוסיף מספר יציעים כדי לקלוט כמה מאות מתפללים שהביעו את רצונם להתפלל ביום כיפור הכותב מסביר שבכל האזור סביב הבית כנסת אין כל כך הרבה מקומות מגורים או מלונות כדי לאכסן את כל המתפללים הרבים, הוא שירטט לו מפה מהיכן הם באים ומה המרחק שלהם מבית הכנסת, אין מצב שיוכלו להתפלל בנר תמיד מבלי שיחללו את יום כיפור על ידי נסיעה ברכב, הוא שואל את דודי, האם מותר לגרום לחילול היום הקדוש ע"י כל כך הרבה מתפללים? הרי בכך הוא מחטיא את הרבים שכביכול באים להתעורר בתשובה אך תחת זאת הם מחללים יום קדוש כזה עם עבירות חמורות ביותר. הוא מפנה שאלה שגורמת לדודי לתהות.

מה הוא באמת, משיב רבים מעון, או חלילה וחס מחטיא את הרבים דרך תפילותיו?

~~~~~

מספורי המגיד

האם היו מבקרים מסתוריים במשרד?

שלמה וסימה הגיעו אל בניין המשרדים בו שכן משרדה של הילה בקומה שלישית, הם העדיפו לעלות במדרגות ולא דרך המעלית, שלמה לוי אדם זהיר מאד ולא לוקח סיכונים מיותרים, מעלית הוא מקום סגור ומסוכן מאד.

הם התקרבו אל המשרד שהיה נעול היטב. שלמה נטל את המפתח מסימה כדי לפתוח את הדלת, לסימה אמר להתרחק, לא לקחת שום סיכון. כשפתח את הדלת נרתע לאחוריו, המשרד היה מואר כרגיל, בלובי היו סימנים שהותירו אחריהם מבקרים שהיו כנראה בבוקר.

לא היה ספק שהמשרד היה פעיל היום כרגיל, האם עזבו אותו בשלב מסוים? נראה שלא, הייתה הוראה קפדנית למי שיוצא אחרון להותיר רק אור אחד בקדמת המשרד, אך הפעם היה המשרד שטוף אור, זה מעיד שמישהו נמצא כרגע במשרד.

כל זה נגד את כל מה שאמרה הילה בטלפון, לפי מה שאמרה לסימה לא תהיה כמעט תנועה היום אם בכלל, אין צורך לנקות את המשרד, די בניקיון שעשתה אתמול, אבל המשרד היה נראה מעט מוזנח, אשה פדנטית כמו הילה לא הייתה משאירה את משרדה בצורה כזו. איך החליטה שסימה לא תבוא לשטוף את המשרד כדי שיראה אנושי.

השאלה העיקרית שניקרה בראשו, האם היא עדיין במשרד, את זה הוא יכול לברר. הוא נטל את הפלפון שלו וצלצל אל המרכזייה הטלפונית של המשרד, סדרת צלצולים עזים חתכה את האויר אך אין קול ואין מענה, אין נפש אדם בפנים, השאלות המציקות חוזרות למקומן, למה השאירה את המשרד בלי לכבות את האורות בניגוד להוראות שלה? ולמה התנגדה כל כך שסימה תנקה את המשרד שנראה לא מכובד ומתאים למעמד שלה?

הדרך היחידה לבירור: להיכנס פנימה כדי לבדוק לעומק מה קורה, אבל את זה שלמה אינו מוכן לעשות, יש לו איתותים פנימיים חזקים לא לעשות זאת, שער ראשו במצבים כאלו היה נעמד דום וגופו היה מזיע [חלק מהסימנים של החוש השישי שהתריעו כל אימת שדברים יצאו משליטה] המקום מסוכן מאד, אין לו מושג למה. אולי מתחבאים בפנים עבריינים שממתינים לפורץ שינסה להתחקות.

הוא מנסה לחשוב הגיונית, אולי הוא רואה צל הרים כהרים, יתכן שהילה הייתה מאד מבולבלת ויצאה במהירות, תוך שהיא שוכחת את מערכת הכללים, מה יקרה אם יכנס פנימה ויעשה חיפוש בתוכו לראות אם השטח נקי?

אבל הוא חש מתח חזק מאד שמתריע שבפנים בחדר יש משהו מסוכן, הוא לא יודע להצביע בבירור על הגורם, אבל כמעט תמיד החוש שלו צדק. הייתה חדירה למשרד מאיזה מקום שהוא, לא דרך הדלת החיצונה, אולי דרך החלון הפנימי. הוראות הבטיחות אמרו לו, לא להיכנס עד שהוא לא מודא כי הכל נקי.

מספורי המגיד

הוא מנסה לנתח את צעדי זולתו, האם נהג הגיונית בפעולה שלו? לא, אין ספק שמי שעשה את מה שעשה פעל כטיפש גמור, לא מתאים להראות אותות נוכחות מחשידים כל כך. עדיף היה לנקות את המקום מסימני נוכחות, אם הייתה פעילות עוינת.

הוא נסוג לאחוריו ויצא את המשרד, סימה ראתה אותו מתוח מאד ונבהלה, היא שאלה בלחש, האם קרה משהו בפנים?

"כרגע אין כל מידע מוצק לחשד שלי שמישהו עוין ביקר במקום, הילה לכאורה הייתה אמורה לשהות היום במשרד, יתכן שהיו לה מספר פגישות, דבר ראשון בדקתי, אם היא נמצאת עדיין או לא, מצד אחד אין תגובה בטלפון מה שמעיד שהיא עזבה את המקום, אבל אם עזבה למה השאירה את המשרד מואר כל כך?! זה לא מתאים לאשה כה אחראית, תמיד הייתה מקפידה להותיר בעת הנעילה רק אור קלוש בקדמת המשרד, אבל כעת כל המשרד מואר כאילו הוא כעת בתפעול, גם לא מובן למה הותירה את המשרד כה מוזנח".

"מה אתה מתכוון לעשות?"

"בשביל מה יש לי את הקשר הטוב עם זכריה תנעמי, היום אני נזקק לשירותיו, יש לו כמה חברה שיוכלו לעזור בצורה מאד יעילה, אני אזעיק אותו כעת, יש לי את הקוד איך להגיע אליו, אבקש ממנו שיחלץ תיכף לעזרה.

סימה התחילה לרעוד בכל גופה, היא נזכרה בקול הלחוח של הילה שהזהירה אותה לא לבוא למשרד, היה נראה שחשוב להילה שלא תבוא, עתה השאלה זועקת שבעתיים, **למה לא רצתה שתבוא?**

שלמה התקשר לזכריה אבל אין תגובה, הלה אינו מגיב לאף צלצול, אולי הוא מאוכזב ממנו שנטש אותו באמצע פעילות ולכן הוא לא רוצה לענות לו.

שלמה לא יודע מה לעשות, הוא מסתפק אם לקרוא למשטרה כשבעצם לא ראה משהו מחשיד לעין הפשוטה, כרגע אין קייס רציני שבשביל זה הוא יכול לקרוא למשטרה, יתכן שהילה עזבה את המשרד ובטעות שכחה לכבות את האורות. איך זה קרה לכזו פדנטית שתעשה זאת ולמה השאירה מקום מוזנח אין לו מענה, אבל זו לא סיבה להזעיק את המשטרה.

אבל חייבים להיכנס פנימה לבדוק מה קורה, אולי בפנים יש משהו שישפוך אור על התעלומה, אבל לא לבד. שלמה החליט כי בדיעבד ניתן להזעיק את החבורתא שלו משה שוחט שהוא איש מבצעים במקור, אף הוא בוגר סירת מטכ"ל ובמשך שנתיים אחרי החתונה עבד במשרד הביטחון וידיו רב לו בעניינים כאלו. טובים השניים מן האחד.

הוא התקשר למשה ידיו והתנצל בפניו על שהוא מתעכב כל כך הרבה זמן, סבור היה שהעניין יפטר בכמה רגעים, אבל העסק נראה יותר מסובך והוא נזקק לעזרתו האישית,

מספורי המגיד

הוא ביקש אותו להגיע בדחיפות אל המשרד של הילה, משהו שם לא מריח טוב, הוא חושש להיכנס לבד אל תוך המשרד.

"אין בעיה, אני מגיע עם כל הציוד, אבל אני לא מוותר על ליבון הסוגיא עד דק".

זה מה שיפה עם משה, הוא מבין דבר מתוך דבר, אין צורך להסביר לו דברים. וכשהוא אומר שהוא מביא את כל הציוד, זה אומר שהוא מתכוון לכל האפשרויות שרק עולות על הדעת.

***

ערב יום כיפור.

לאחר התלבטויות רבות החליט דודי שהוא לא עושה עניין מפתק האזהרה, למרות חומרתו, הוא כבר במקום, וודאי שהוא לא אשם בכל מה שקורה. אבל כדי להרגיע את מצפונו, לפני שיכנס לבית הכנסת יעשה סיור סביב הבניין, בנקל יוכל לדעת אם יש תוספות בנייה, אי אפשר להוסיף יציעים על ההיכל למאות אורחים נוספים, בלי שיהיה הדבר ניכר חיצונית, בפרט כשזה נעשה תוך שבוע אחד, חייבים להיות פיגומים במקום.

כשעשה סיור ראה שלא מינה ולא מקצתיה, אין שום תוספות בניה במקום. הצורה החיצונית הראתה, מבנה ישן אך נאה למראה, לא נראו עליו סימני התחדשות כל שהם, אם היו תוספות חיצוניות של בניה חפזה היה עליו להכיר בכך, אי אפשר לסלק פיגומים בלחיצת כפתור אחת, אבל עורבא פרח, אין אפילו צל של דמיון של בניה.

הוא היה מזועזע מעוצמת השקר, איך בן אדם בודה שקרים כאלו גסים ביום כה קדוש בלי למצמץ? עתה נכנס בלבו חשד, שהמישהו ששלח את המכתב, אינו אחר מאשר ידידו שלום צימר רב התחבולות, הוא יודע לאחז עיניים בצורה מוצלחת ביותר, אפילו שלבסוף השקרים מתגלים, מי אם לא הוא שזייף מסמכים ברבים כדי להופכו שכיב מרע אפילו שאחרי בירורים פשוטים התגלה השקר, כל זה לא הפריע לו להתמיד בשקרים.

חרון עז תקפו, איך לא התבייש הנבל לשקר במצח נחושה, בערב יום כה קדוש, שעשו תוספות בנייה, כדי להכיל עוד כמה מאות מתפללים, לצורך זה שירטט לו מפה שלימה ונתן לו פרטים רבים בצורה הכי אוטנטית שכמעט היה ניתן להישבע בתקיעת כף כי כל הנתונים הם אמת, כנראה שהיה בטוח בעצמו שהמכתב ירתיע אותו להגיע. אבל בנסי ניסים פקח ה' את עיניו שלא ילך כסומא אחרי כלב הנחייה, בלי לבדוק את השטח.

[אבל התמיהות שלו היו לא במקום, כי מי שהכיר את שלום ידע שעליו לא שואלים קושיות, איך הוא משקר במצח נחושה שקרים שניתן לגלותם, קושיות אלו שואלים על אדם נורמלי, אבל שלום הוא יצור לא נורמטיבי בשום קנה מידה.

סיבה נוספת, הוא אחז את דודי כשה תמים שמתפתה במהרה מכל מיני סיפורי בדיות, לפיכך שיקר במצח נחושה בלי לחשוש שיגלה את השקר בו במקום, כדי שלא יבוא

מספורי המגיד

לתפילה ביום כיפור, הוא אחז שיש יותר מחמישים אחוז שהתרגיל יצליח. אבל בס"ד דודי גילה את השקר מיידית ולא נפל למלכודת שטמן לו].

אחרי שנרגע שב אל האכסניה שלו, כדי לסעוד את הסעודה המפסקת, לאחר מיכן אמר עשרה פרקי תהילים ולמד שני פרקים בספר "מסילת ישרים" ונשא תפילה שלא יבלבלו אותו כל מיני מזיקים כשלום וחבורתו.

לאחר כל ההכנות החליט שעליו להתחזק באמונה תמימה ולא להשית את לבו לכל המפריעים, בפרט אותו מרושע שעוין אותו מאז ומתמיד, יש לו שליחות חשובה ועליו לסיים אותה בצורה נאותה.

עדיין אין לו מושג מה יהיה בשנה הבאה, הוא קיבל יותר מרמז אחד או שניים מהגבאי והקהל שביקשוהו לחתום כבר עתה על חמש שנים, אבל זה יהיה בניגוד להסכם עם רב שלמה שרפשטיין וצילה, הם סיכמו עמו שכל שנה זה נידון בפני עצמו, ספק רב אם צילה ורב שלמה יסכימו שימשיך במקום שכל כך לא ברורה הזהות הרוחנית.

בקרב גמלה ההחלטה, כי אחרי הצום יפרד מהגבאי בצורה ידידותית ויבהיר לו שעליו לשבת על הנושא עם בני ביתו, רק אחרי החגים ידונו מחדש על הנושא.

החלטה זו חיזקה מאד את ידיו, מעתה הוא "כגמול עלי אמו" אין לו לדאוג שום דאגה, הכל מאתו יתבך.

רק לאחר מיכן נכנס לבית הכנסת מהדרך הצדדית שהורה לו רב מנחם, הוא ניגש לעמוד ולא הביט סביבותיו, ראשו היה נעוץ במחזור וקך התחיל אחרי "תפילה זכה" את "כל נדרי". קולו מסלסל ברעדה את "על דעת המקום ועל דעת הקהל, בישיבה של מעלה ובישיבה של מטה, אנו מתירין להתפלל עם העבריינים".

כבר בפעם הראשונה החל לשאת את קולו בבכי נרגש, כשהוא נזכר במילים הדוקרות שנכתבו ב"פמפלט" המכוער שנשלח אליו לתיבת האכסניה, מילים שדוקרות עד מאד.

וכה סיים הכותב.

"על דעת המקום ועל דעת הקהל אנו מתירים" "לעצמנו" להתפלל עם העבריינים"

הכותב האכזר רצה לרמוז לו שעל סמך זה הוא מתיר לעצמו לכנס את כל מחללי השבת ויום כיפור למקום זה ולהתפלל עמם בצוותא חדא. פחדים נוראים דודי הוא אדם לא ישר שמסוגל לגרום לחילול יום כיפור כדי לשמוע את קולו נישא ברמה.

אבל השולח שיקר במצח נחושה, לא היו בבית הכנסת מתפללים יותר מבראש השנה, יתכן שיש ביניהם כאלו שהורו לעצמם היתר לחלל את היום הקדוש, אבל לא שגבאי בית הכנסת עשה מאמץ מיוחד לקרוא לכל הפושעים לבוא לבית הכנסת, כדי ליהנות מתפילה מרגשת ואגב זה למלא את האוצרות.

מספורי המגיד

(*פמפלט תיאור בלטינית לאוסף דפים שנכתבים בעוקצנות דקיקה מאד, לא כל אחד מבין את הכוונה, מבחוחן זה נראה משהו טוב, אבל כשמתבוננים בזה היטב, רואים שזה עוד סוג כתב פלסטר ארסי שמרעיל את הקורא)

כל אותו יום כיפור הרבה בבכי של שיברון לב, הוא רצה עם כל הלב שלא תצא תקלה מתחת ידיו.

הקהל חש את הבכיות שנבעו מלב שבור שלא פגם באיכות הקול והיה נסער מאד, מעולם לא חשו תפילות כה זכות וטהורות, כמה שהיו רחוקים מיהדות אבל לא הרחיקו לכת כמו אלו שחצו את הקווים לחלוטין.

אפילו גייק ומרטין בנו של פיליפ שכבר הרחיקו לכת עד לקונסרבטיזם, הרגישו באוירה שונה שגרמה לליבם הערל להתמוגג, הם חשו שהחזן הוא בעל נשמה מיוחדת, נעלה מכל אלו שהכירו עד עתה, הוא שינה להם את ההסתכלות.

עד עתה לא אמר להם יום כיפור כלום, אלמלי מעט הדרך ארץ שהיה להם לאביהם, היו מתפללים את כל התפילות בטמפל שלהם, הם לא חשבו עד אז שצריכים בכלל את היום הזה, כה הרחיקו מיהדות עד שבשבילם היה זה יום רגיל שלא מביע משהו רח"ל, הפעם החלו לחוש שליום זה יש משמעות פנימית עמוקה יותר, כל זה נבע מהתפילות העמוקות של הקנטור החדש שלא מפסיק מלבכות ולהתחנן כשהוא מגיר דמעות כמו ילד קטן.

לפתע הרגישו שיש יום שבו נתבע האדם לפשפש במעשיו ולדפוק על חטא, הם לא לא הבינו את משמעות המילים של "על חטא" אבל יש להם מחזור באנגלית ושם יש תרגום ברור לכל מילה, אלא שגם את זה הם לא הבינו, וכי הם חטאו בגזל בכחש ובמרמה!?! הלא הם ישרים כ"פּלס הבניין" היעלה על הדעת שחטאו בכל כך הרבה חטאים מפלצתיים שמפורטים במחזור לפי סדר הא' ב'?! נראה להם שרק פושעים מובהקים חוטאים בכאלו חטאים, אבל לא צדיקים (כמוהם)! אבל גם הם נסחפו באוירה הכללית כשכל הקהל, גברים נשים וטף בוכים בשקט כשהמילים חודרות אל תוך לבבם.

אין מי שלא השפיעו עליו התפילות של יום כיפור...חוץ משני אנשים שחשו שנאה איומה אל החזן הצבוע שמנסה לעבוד על כולם.

האחד: הפרזידנט פיליפ מייזעס שישב מסומר לכסאו בעל כורחו כל התפילה, אלמלי האיום של בניו הסוררים ליטול את משרתו לא היה מגיע לתפילה, די לו ביום ראשון של ראש השנה שכמעט הביאו להתקף לב, אבל את יכולותיו הוא לא יכול להפגין כנגד בניו שקשוחים וחזקים יותר ממנו, כשהודיעו לו כי הם מתכוונים לחתור תחת כסאו כמעט קיבל שבץ, בחיים לא היה מאמין שבניו הצדיקים יבצעו כנגדו בגידה, בעל כורחו הגיע לתפילה כועס וממורמר, הוא קנה אטמי אוזניים שימנעו ממנו לשמוע את הקול המרגיז, אבל צרחות האימים של החזן חדרו לאוזניו עד שכמעט הביאוהו לשיתוק מוחלט.

מספורי המגיד

הוא ראה איך הקהל מתמוגג בדמעות שלישי והסיק שכולם נגררים אחרי התפילות של החזן הלא קרוא, אין לו ספק שהם יעשו את כל ההשתדלויות כדי שישימש כחזן גם בשנים הבאות, נס שהמדובר רק על ארבעה ימים בשנה ולא על כל השנה כולה. ראשו לא מספיק מלחפש דרכים, איך מונעים את הופעתו בשנה הבאה.

השני: שלומי ציער, אף הוא משתגע בתוך עצמו, איך האויב שלו מצליח לכבוש את הקהל כולו. כל הפעולות שנקט בהיחבא כדי למנוע את דודי להיות חזן ביום כיפור לא הועילו, דודי לא מתייחס לכל המידע שמסר לו.

אין לשלומי ספק שיש מתפללים רבים שמחללים יום כיפור בלי היסוס, הוא מכיר באופן אישי 20% מהמתפללים החדשים ויודע את מקום מגוריהם, אין סיכוי ללכת את המרחק הזה בלי רכב, הוא כבר בדק לא אחת אחריהם ומצא אותם יוצאים מהחניון המוסתר, בשבתות וימים טובים, הם מאחלים איש לרעהו שבת, שלום תוך כדי נסיעה, הוא יודע באופן ברור על עשרות צדיקים שיסעו הלך ושוב, כדי להיות בכל תפילות יום כיפור.

עתה הצטער במה ששיקר לדודי "שקר דעביד לגלוי" על הוספת היציעים, במקום זה היה עליו לתת לו רשימה שמית של מאות מתפללים וכתובתם, את זה היה דודי יכול בנקל לגלות, אבל בפחזותו הלך רחוק כשהעליל על הגבאי פסח שבנה יציעים נוספים כדי לקלוט עוד 600 מתפללים.

הוא חשב לעצמו שדי היה לו לספר על פיליפ מייזעס ושני בניו הצדיקים, פיליפ אמנם לא מחלל שבת בפרהסיא, הוא מתגורר סמוך לבית הכנסת ואין לו סיבה לנסוע ברכב, אבל הוא שמע פעם מפי חמיו (כשלא התקוטטו) שיש לפרזיזנט טלפון חשאי שהוא פתוח אצלו שבעה ימים בשבוע ולא אחת הוא עושה שימוש בו גם בימים הקדושים ביותר כשהוא חש שיש צורך גדול, לגבי הצורך הוא תמיד שואל בעצת מו"ר (הלא הוא עצמו) וכפי שיורה לו יעשה, לא יסור מכל אשר יורה אותו ימין ושמאל.

בניו ממשיכי דרכו שמנהלים את בית הכנסת ביד רמה, הרחיקו לכת, הם אוכלי נבילות וטריפות דבר אחר וכו' ומחללי שבת וכיפור, הם שייכים ל"טמפל עמנואל" הקונסרבטיבי והדברים ידועים, מעולם לא העז איש למחות בהם והם למעשה משמשים דוגמא טובה, איזה סוג בית כנסת "נר תמיד" שברוב חוצפתו מעז להגדיר את עצמו כאורתודוקסי.

לגודל צערו לא זכה לקנות דירה שתהיה רחוקה מנר תמיד, חמיו העשיר לא מצא לנכון לקנות לו דירה במקום יותר מוצלח, את "יונג זרעאל" הוא לא מחבב בשל השתייכותו המוצהרת למזרחי וכל אלו שהם לייט רח"ל, לפיכך "אנוס על פי הדיבור" נאלץ הוא להתפלל עם כל אותם רשעים רח"ל, אבל יש חייץ ברור, הוא לא שייך אליהם והם לא שייכים אליו, הוא פשוט אאוטסיידר (גורם חיצוני) מופקע מכל הבליהם.

הוא מתרחק משיחם ושיגם ושומר על עצמו מכל משמר, לא להיות מושפע בפרט אחד, בביתו הוא נוהג עם כל החומרות הכי גדולות כמו בריסקער אדוק ביותר, לפיכך לא יכול

מספורי המגיד

איש להלין עליו, מפני מה הוא נותן תוכחה לדודי, כשהוא עצמו לא משמש כדוגמא, כי הוא אנוס על פי הדיבור שעושה תשובה בכל יום על שהותו, אבל דודי מה לו לחפש בין פושעי ישראל, האם אותם ישיב בתשובה? אין ספק שהוא פשוט חבר לרשעים.

עתה הוא רואה מחזה תמוה ביותר (אינגאנצן האבגעפרעגט) איך כל אלו שישעו ביום כיפור מספר פעמים לא מתביישים להוריד דמעות כנחל בשל הגניחות המזויפות של דודי החקיין, יש לו כנראה כושר משחק מיוחד, להדביק במצב רוח שלו את כל הקהל, אם הוא יחליט להריע בקול שופר כולם יריעו אחריו, אם הוא ישמיע להם אופרה של מוצארט כולם ירקדו עמו.

במוצאי יום כיפור, עליו לאזור אומץ ולומר לדודי שה' שונא צבועים וחבל שהוא מנסה להעמיד פני צדיק תמים ולשבור לב פושעי ישראל, על מה אתה מכה איתם על חטא? אם יש לך להכות על חטא, זה "על חטא שחטאתי לפניך בוידוי פה" כי הכל חתיכת זיוף, כל המחשבות נתונות לעשות אלפי דולרים ותו לא מיד.

אך במוצאי יום כיפור היה דודי מוקף עם קהל מתפללים נלהב שלא הפסיק להודות לו, אין ספור בקשות הגיעו אליו לחדש חוזה לעוד ארבע שנים לכל הפחות. לשלומי לא היה סיכוי להתקרב אליו אחרי כאלו שירים ותשבחות, כעת דודי מהופנט מעצמו והמילים שיאמר לו לא יגיעו לאוזניו.

אבל מוחו הקודח של שלומי לא מפסיק מלתכנן תוכניות, איך למנוע את הגעתו של דודי בשנה הבאה, הוא יודע שפיליפ מייזעס יעשה הכל למנוע את הגעתו, הוא צריך לכך כמה חיילים מוכשרים שיעזרו לו בזה, הוא יעשה איתו יד אחת איך מונעים בשנה הבאה את ההופעה הנוספת.

***

אחרי שדודי סעד את לבו, הגיע אליו טלפון מפסח שולביץ, הוא ביקש לסור אליו כדי לתת לו את התשלום על התפילות המתוקות של השנה.

דודי הגיע אליו לאחר מנוחה של שעותיים וחצי, אחרי יום מתיש כל כך כמעט ולא הייתה לו יכולת להניע איבר, פסח חיכה לו במתח רב, הוא רצה כבר לסגור עמו לעוד שנתיים נוספות, עם תוכניות לעוד שנתיים נוספות. הוא ידע שדודי אינו מונח בכיסו, יש את צילה שהיא דעתנית מאד ולה יש את הדעה בבית, הוא צריך עוד הרבה עבודה כדי לצלוח את הירדן, לפיכך הכין "דמי לא יחרץ" תשר של \$3000

כדי לחדד את הדברים, כתב המחאה על 10000 דולר כפי שסוכם בהתחלה על התפילה של שנה זו, ולזה צירף במעטפה נוספת תשר מזומן שהוסיף כהבעת תודה מיוחדת.

דודי היה מופתע, לסכום כזה לא התכוון, הוא הודה לפסח מכל הלב ושאלו על מה ולמה הוסיף סכום כזה?

מספורי המגיד

"כשסיכמנו על התשלום, לא ידעתי עדיין איזו הפתעה אתה נותן לנו, כבר בתפילה הראשונה. אני חייב לציין שמאז שאני גבאי, עוד לא היה לנו קנטור ברמה כזו, גם הקהל הודה לי על כך, אין ספור בקשות הגיעו אלי להמשיך איתך ולחתום כבר עתה על חוזה לשנתיים שלוש, אז כהבעת הערכה אישית על כך נתתי לך בנפרד את המעטפה השניה".

דודי הבין את הרמז העבה לחתום איתו כעת על חוזה נוסף לשנתיים הבאות, אבל את זה הוא לא יכול לעשות, הוא לא מאן דאמר יחידי, לפיכך דחה את התשר כדי שלא יהיה משוחד.

"אני מאד מודה לך על המתנה, אבל אני אמון על מה שכתוב "שונא מתנות יחיה" משכורת זה משהו אחד, זהו תשלום של שכירות, את זה מותר לי לקחת על פי ההלכה, אבל מתנות זה משהו אחר, באתי ממשפחה שחיה על מה שמגיע לה ולא מעבר לכך. טוב לי במה שיש לי ואיני מעוניין מעבר לכך.

פסח היה מאוכזב מאד, דודי הוכיח לו בכך, שהוא לא שיה תמימה שתרוץ אחריו לכל מקום, הוא יקח רק את המשכורת, כך לא ירגיש את עצמו משועבד.

דודי החליט לרכך את תגובתו, הוא הודה לפסח מאד על עצם המתנה, אבל ביקש ממנו לכבד גם את העקרונות עליהם חונך.

הוא סיים את דבריו במילים "בקשר להמשך, אשמח לעמוד עמך בקשר בסביבות חג הפסח, עד אז אדע ברור מה תהיה ההחלטה לגבי העתיד".

בתוך לבו ידע דודי שאם זה היה תלוי רק בו היה שמח לסגור איתו חוזה לעוד כמה שנים, כך ידע שיש לו בסיס להחזיר את החוב הכבד לד"ר אוגוסט פיינהנדלר מדרום אפריקה. החוב גדול מאד והוא נזקק לעוד שנים טובות כדי שיוכל למחוק את החוב.

פסח לחץ את ידיו והודה לו שוב על הימים הנפלאים שחוו עמו. הוא נפרד ממנו עם איחולים רבים, עתה נותרה לו משימה כבידה להביא אותו גם לשנה הבאה, הוא ידע שזו משימה לא פשוטה מבית ומחוץ מחכות ההתנגדויות.

לא די לשכנע את דודי לבוא לשנה הבאה, יש גם ליישב את כל הבעיות שיזמין לו פיליפ הפרזידנט שלא יודע איך לעכל את ההישג האדיר שלו, גם הבנים שכביכול שמחו והביעו תודות לדודי על התפילות המיוחדות, יעשו כל מאמץ כדי שהבחירה המוצלחת תיכשל, אחרת פסח ינציח את מעמדו לאורך ימים ושנים.

ויש גם את כאב הראש הפרטי של שלומי ציער שאף הוא אינו משלים עם זה שדודי הוא החזן של נר תמיד, מי יודע מה הוא עוד זומם לעשות כדי שדודי לא יבוא.

עד כאן השער הראשון של ליבת הסיפור, בשבוע הבא בל"ד נפתח את השער הנוסף של הסיפור, עלינו להתאזר בסבלנות לענות על השאלה, האם יש לדודי סיכוי נוסף??

~~~~~

מספורי המגיד

<http://mevaser-tov.ru/index.php/he/the-maggid>